

**Автор: Головатюк Ольга Василівна,
керівник гуртка "Оригамі"
Міський центр творчості учнівської молоді**

Тема: Квілінг – паперова філігрань. Історія виникнення та сучасні тенденції. Виготовлення метеликів.

Мета:

- ознайомити учнів із технікою «квілінг» як видом мистецтва, інструментами і матеріалами, що необхідні для виготовлення виробів, технікою безпеки при їх користуванні, етапами підготовки виконання виробу;
- поглиблювати розуміння поняття «композиція»;
- розвивати творчість, уяву, фантазію, почуття прекрасного; виховувати естетичний смак, любов до природи, бажання бути для неї мудрим другом;
- прищеплювати навички охайного виконання виробу.

Обладнання: папір для квілінгу; гачки для квілінгу (*зубочистки*); клей ПВА; пінцет; ножиці; зразки готових робіт.

ХІД ЗАНЯТТЯ:

I. Організаційний момент

1. Привітання

Дзвоник всім нам дав наказ:
До роботи швидше в клас!
Біля парти станемо чемно –
Плине час хай недаремно.
Будемо уважні і старанні всі,
Сядемо рівненько на місця свої.

2. Перевірка готовності до заняття

3. Упорядкування робочих місць

II. Сприймання й усвідомлення нового матеріалу

1. Повідомлення теми та мети заняття

– Сьогодні ми з вами завітаємо до майстерні. Погляньте на ці витвори мистецтва. Чим вони вам подобаються? На занятті ми ознайомитись з технікою, яка називається квілінг.

2. Вступна бесіда

– *Квілінг* (англ. *quilling* – рюші; походить від слова *quill* — пташине перо, гофрування, паперокручення) – мистецтво виготовлення плоских або об’ємних композицій зі скручених у спіралі смужок паперу.

Уважають, що мистецтво виникло у середньовічній Європі (за іншими відомостями, на Близькому Сході і в Стародавньому Єгипті), де монахині створювали медальйони, обрамлення для ікон та обкладинки для книжок, закручуючи на кінчик пташиного пера паперові смужки з позолоченими краями. Зблизька ці мініатюрні паперові шедеври створювали повну ілюзію того, що вони виготовлені з тоненьких золотих смужок.

Техніка квілінг відома людству ще з XV ст., у той час її вважали справжнім мистецтвом, а в XI ст. вона стала дорогою розвагою для придворних дам (*і чи не єдиним способом рукоділля*), так як папір, особливо кольоровий і високої якості, був дуже дорогим матеріалом. На жаль, папір – недовговічний матеріал, і до сьогодні мало що від середньовічних шедеврів збереглося.

Більшу частину XX ст. техніка була забута. І тільки в кінці минулого століття квілінг відвоював заслужене визнання, перетворившись на повноцінне мистецтво.

3. Розповідь керівника гуртка

Хоча достовірно історія походження квілінгу невідома, вважають, що він з'явився одразу після винайдення паперу в Китаї у 105 р. н. е. Інші джерела стверджують, що квілінг практикувався у Давньому Єгипті. Одне можна сказати напевно – квілінг має дуже багату історію.

Уважають, що у 300–400-ті рр. срібні та золоті дротики були закручені навколо стовпів та ваз, гарні ювелірні вироби виготовлялися саме за допомогою техніки квілінг. До 1200 р. це захоплення було дуже популярним. Головним матеріалом був метал, тож коли він став недоступним для мирянина, змінився на папір. Уперше квілінг документально згаданий у 1200-х, але фактично почав використовуватись у 1500–1600-ті роки французькими та італійськими черницями. Починаючи з кінця 1600-х рр. квілінг став досить популярним захопленням у Європі та Англії серед молодих дам. У школах дівчата вивчали квілінг разом із вишивкою. Приклади таких робіт усе ще існують із назвою школи та ім'ям учениці на звороті.

Квілінг ніколи не був розвагою у вільний час для жінок робочого класу. І лише світські дами мали час на квілінг, не маючи потреби у роботі, доки підходящий наречений не зробить їм пропозицію. Цю техніку використовували для прикрашання та декорування меблів, ваз, підставок, кошиків, скарбничок та ін. Тільки багаті люди могли дозволити собі придбати матеріали для квілінгу.

Фізкультхвилинка

Щось не хочеться сидіти,
Треба трохи відпочити.
Руки вгору, руки вниз.
На сусіда подивись.
Руки вгору, руки в боки,
Всі зробіть чотири кроки.
Вище руки підніміть,

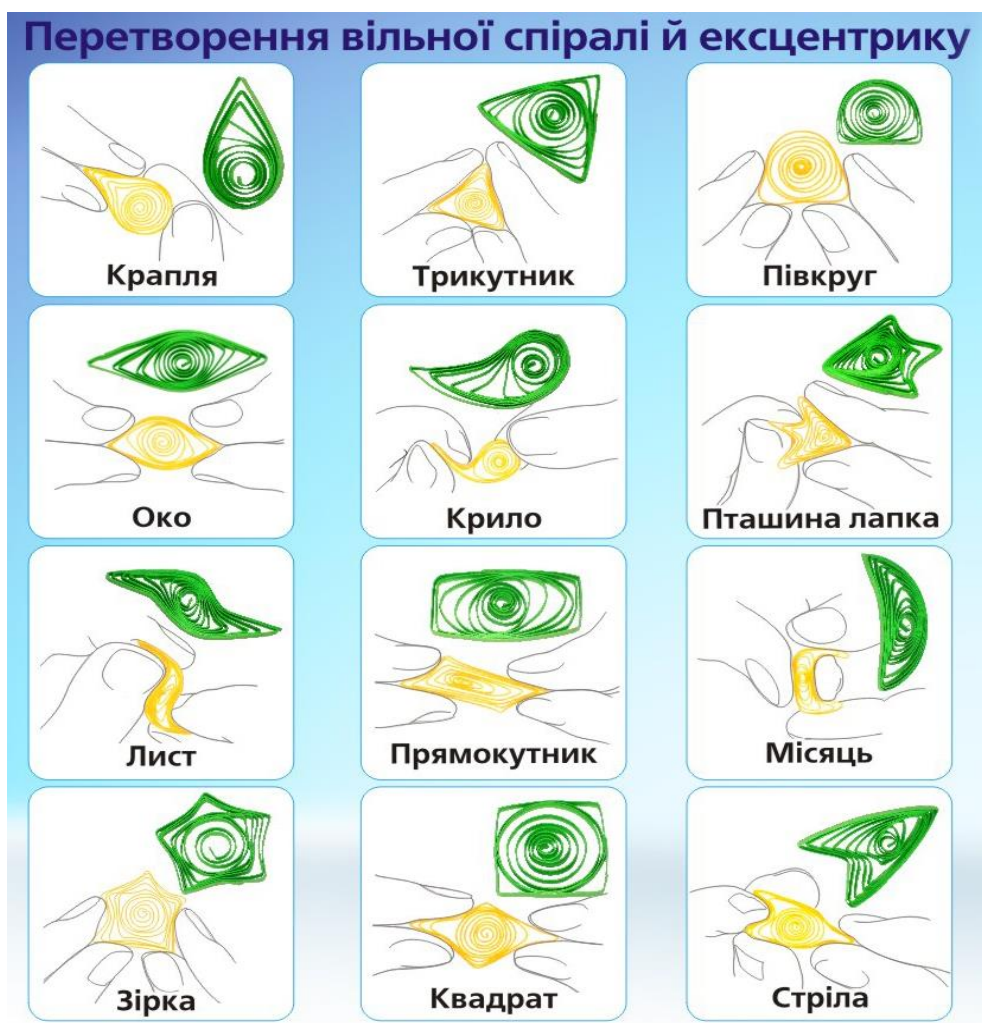
А тепер їх опустіть.

Плигніть, діти, кілька раз.

За роботу, все гаразд.

4. Демонстрування та аналіз зразка

1. Інструктаж керівника гуртка

Смужку паперу скручують у тугу спіраль. Зручно почати навивати папір на кінчик шила, а сформувавши серцевину спіралі, продовжити роботу без допомоги інструменту. Так подушечками пальців ви зможете контролювати однорідність формування спіралі. В результаті має утворитися туга спіраль менше сантиметра в діаметрі. Вона буде основою подальшого

різноманіття форм. Опустіть спіраль у отвір лінійки необхідного розміру і сформуєте потрібну фігуру. Кінчик паперу закріпіть клеєм. Існує багато типових фігур, водночас завжди можна придумати нові. Щоб отримати різнокольорову деталь слід склеїти смужки різного паперу разом.

2. Практична робота

1. За допомогою вістря шила закрутіть щільну катушку.
2. Обережно розсовуючи пальці, розкрутіть катушку до потрібного розміру. Закручуйте смужку щільно, але не туго.
3. Стискаючи спіральну катушку пальцями, надайте їй потрібної форми.
4. Тепер розпустіть заготовку, щоб вийшло кільце із закрученою спіраллю. Його діаметр має бути 12-14 мм. Інколи для цього достатньо просто відпустити заготовку. Якщо ж вона була скручена дуже щільно, то слід легко стиснути її пальцями, щоб розкрилася.
5. Кінчик підклеїти маленькою краплею клею ПВА.

3. Виставка та оцінювання робіт

4. Підсумок заняття

- Чи сподобалася вам наша майстерня?
- З якою декоративною технікою ми ознайомилися сьогодні на занятті?
- Що таке квілінг?